

dret Natkørsel i et noget længere Tidsrum end efter den nugældende Lov. Efter denne er der to Maaneder om Sommeren, hvor der er fri og uhindret Natkørsel. Efter dette Forslag, som det er vedtaget i det andet Ting, vil det Tidsrum, hvor der er fri og uhindret Natkørsel, strække sig fra 1. Maj til Midten af August. Det er en Udvidelse, jeg har anbefalet i det andet Ting og fremdeles kan anbefale, fordi jeg tror, man derigennem kan imødekomme Automobilisterne uden i Virkeligheden at skade de vejfarende, da det tør antages, at naar det er lyst nok i Tiden fra 15. Maj til 15. Juli, vil det samme gælde, selv om man udstrækker Tidsrummet til Tiden fra 1. Maj til 15. August. Jeg skal nu anbefale Lovforslaget, som det foreligger, til det høje Tings velvillige Overvejelse.

J. H. Jensen: Jeg skal kun udtale min Glæde over, at vi faa dette Lovforslag i den Skikkelse, hvori det nu foreligger, for det viser sig dog, at de Tanker, der, da vi for nogle Aar siden havde Automobilloven fremme, fra visse Sider blev gjort gældende, at Kørsel med Automobileer ikke burde være fuldstændig fri, vare rigtige. Det blev den Gang fra flere Sider hævdet, at Automobilet var Fremtidens Køretøj, og at der derfor ingen som helst Hindring burde lægges det i Vejen. Jeg hørte til dem, der havde den modsatte Anskuelse og stod maaske paa yderste Fløj, idet jeg hævdede, at der burde fastsættes saa megen Indskrænkning, at de, der skulde færdes med Hest og Vogn paa Landevejene, dog kunde være sikrede paa Liv og Lemmer. Det har glædet mig at se, at næsten alle vore Autoriteter, Amsraad og flere, siden da have billiget den Tanke, at Automobilkørsel maatte undergives saadanne Former og Forhold, at de andre vejfarende virkelig kunde være tjente med at komme paa Vejene.

Det Lovforslag, som nu er kommet fra det andet Ting, skal jeg ikke gaa nærmere ind paa, men kun i al Korthed udtale, at de Tanker, som ligge deri, ikke ere ganske de samme som de, der laa i den forrige Lov. Loven er lidt udvidet paa visse Omraader, noget indskrænket paa andre. I det store og hele mener jeg, den er saaledes beskaffen, at vi her i Tinget, der ønske, at de vejfarende med nogenlunde Sikkerhed kunne færdes paa Vejene uden at blive alt for stærkt forulempede af Automobileer, fuldt ud kunne tiltræde Lovforslaget. Jeg

skal anbefale det til hurtig Fremme i det høje Ting.

Wilmann: Det er tredje Gang, Spørgsmaalet om Kørsel med Automobileer foreligger i dette høje Ting. To Gange er en Lov derom vedtagen. Der hersker højst forskellige Meninger om dette Spørgsmaal, og ens Syn paa denne Lov afhænger for en stor Del af, om man bor i eller i Nærheden af en By eller ude paa Landet. Den ærede sidste Taler sagde, at de kommunale Myndigheder, og han nævnedes specielt Amsraadene, gennemgaaende havde givet Forslaget deres Tilslutning. Det er fuldstændig rigtigt. Saa vidt jeg erindrer — jeg er ikke helt sikker paa det —, nøjedes man sidste Gang, Loven var til Revision, ikke med at spørge Amsraadene, og det kan jo forklares, om et demokratisk Ministerium ikke nøjes med at spørge Amsraadene — i deres nuværende Skikkelse i alt Fald, og stort bedre blive de jo heller ikke. Saa vidt jeg erindrer, spurgte man ogsaa den Gang Sogneraadene — Byraadene har man jo spurgt —, og det tror jeg ogsaa vilde have været rigtigt denne Gang. Det er nemlig min Opfattelse, at det er uheldigt at have en ensartet Bestemmelse om dette Forhold gældende for hele Landet. Jeg tror, at der her er store lokale Hensyn at tage, og at man bedre havde faaet disse tagne, hvis man her havde spurgt Sogneraadene. Man kunde jo godt samtidig have spurgt Amsraadene.

Her i København har Brugen af Automobileer udvidet sig stærkt, og det samme gælder Københavns nærmeste Omegn. Herinde, hvor man har Ret til at køre med Automobileer, ser man dem daglig, og den Frygt, som de, der køre med Heste, tidligere nærrede for at møde disse Apparater, er forsvunden. Hestene ere blevne vænnede til Automobileerne. Sikkert er det anderledes paa Landet, hvor de kun en Gang i Ny og Næ have Lejlighed til at møde saadant et efter deres Mening ubehageligt Uhyre, og jeg indrømmer, at det naturligvis ikke er rart, naar ens Heste ikke ere vænnede til at møde et saadant Apparat, og man eventuelt ender i Grøften. Derfor synes jeg, at en fornuftig Lovgivning paa det Omraade burde være gaaet i den Retning, at man i Byerne og deres Omegn gav langt friere Ret til at benytte Automobileer, end man har gjort i det foreliggende Forslag, og saa havde opretholdt Forslagets Bestemmelser ude paa Landet, hvor man nærer Frygt for og sikkert og-